

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 139.740 van 25 januari 2005

in de zaak A. 154.357/XII-4220.

In zake : Frans GORIS,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Welkenhuysen,
kantoor houdende te Lubbeek,
Staatsbaan 168

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij de Federale Overheidsdienst Justitie,
die woonplaats kiezen bij
advocaat B. Bronders,
kantoor houdende te Oostende,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans Goris op 2 augustus 2004 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 30 juni 2004 van de kansspelcommissie waarbij zijn vergunning klasse C voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse III, Frans Bar, Tiensestraat te Leuven, onmiddellijk wordt ingetrokken;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgesteld door adjunct-auditeur S. De Taeye;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 december 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 2005;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. Swinnen, die loco advocaat B. Welkenhuysen verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. Louage, die loco advocaat B. Bronders verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de kansspelcommissie bij besluit van 4 september 2002 verzoeker een vergunning klasse C uitreikt voor de uitbating te Leuven, Tiensestraat, van een kansspelinrichting klasse III, zijnde een inrichting waar drank wordt verkocht voor gebruik ter plaatse en waarin maximaal twee kansspelen worden geëxploiteerd; dat de kansspelcommissie de vergunning op 30 juni 2004 weer intrekt omdat tijdens controles is vastgesteld dat in verzoekers inrichting, Frans Bar, “enkel drank kan worden verkregen uit café Universum, gelegen op de benedenverdieping”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker betoogt dat de aanwezigheid van kansspelen kan bijdragen tot de goede exploitatie van zijn café, dat de intrekking ontegensprekelijk een economische weerslag heeft, dat elke dag die voorbijgaat een economisch verlies betekent dat niet meer goedgemaakt kan worden, “behoudens mogelijks via het stellen van een schadeclaim”, dat de intrekking een zeer negatieve invloed heeft op de uitstraling van het café, dat een schorsing de schade “zowel economisch als qua cliënteel” tot een minimum kan beperken, dat het café dreigt ten onder te gaan “zodat alle tot op heden gedane investeringen tevergeefs zouden zijn geweest en elke rendabele verdere uitbouw van het café verhinderd wordt”;

Overwegende dat de vergunning C die verzoeker op 4 september 2002 werd afgegeven, hem toeliet maximaal twee kansspelen uit te baten; dat, vanwege de beperkte draagwijdte van de vergunning, het niet evident is dat een intrekking ervan de betrokkene een nadeel doet lijden dat zowel ernstig als moeilijk herstelbaar is; dat het voor verzoeker in die omstandigheden zaak is om met des te meer precisie zijn nadeel aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens inzichtelijk en aannemelijk te maken;

Overwegende dat verzoeker ter zake manifest in gebreke blijft; dat hij geen enkel cijfergegeven verstrekt, laat staan bewijst, noch omtrent de inkomsten die hij uit de vergunde kansspelen haalt, noch omtrent het belang van die inkomsten voor de overleving van zijn zaak; dat hij verkiest het louter te houden bij vage en algemene uitlatingen over “een economische weerslag”, “een economisch verlies”, “een zeer negatieve invloed”; dat dit al te weinig om het lijf heeft om de Raad van State ervan te kunnen overtuigen dat, ten gevolge van meer bepaald de bestreden intrekking, verzoeker het gevaar loopt zijn inrichting te moeten sluiten en het slachtoffer dreigt te worden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet aan de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig januari 2005, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.